

WETTERSTEDT, GUSTAF AF

Tal, hållit vid invigningen af monumentet at grefvinnan Fredrica Aurora De Géer, född Taube, i parken vid Finspong den 24 junii 1819.
=Anon.= Stockholm, tryckt i kongl. ordens-boktryckeriet, 1819

(ordenstryckeriet
1819

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök*:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra*:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

[DE GEER, F. A.]

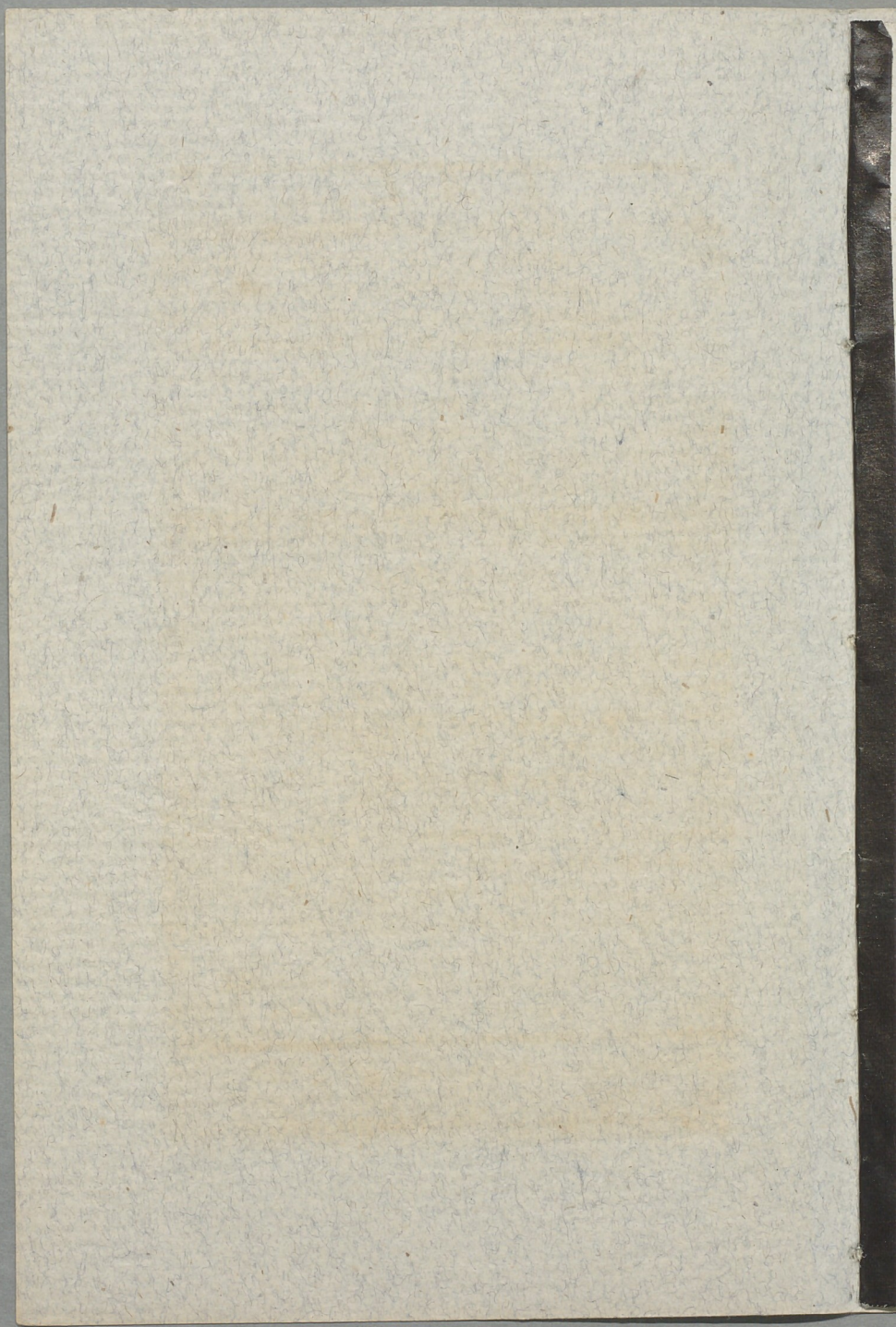
an WETTERSTEDT, G. AF.

Ex. B.

Vitt. Sv.
Minnesf. &
ensk.

(Pa.)

1700-1829

[De Geer F.A.]

EX.B

Vittl.

So

Minnesf. ö
ensk

(B.)

1700°-1829

T A L,

hållit

vid invigningen af Monumentet

åt

Grefvinnan

FREDRICA AURORA DE GÉER,

född TAUBE,

i

Parken vid Finspong

den 24 Junii 1819.

av Gustaf af Wetterstedt.

STOCKHOLM,

Tryckt i Kongl. Ordens-Boktryckeriet, 1819.

T A I

1811

1811

1811

1811

1811

1811

1811

1811

1811

För dens minne, åt hvilken denna dag är ägnad, behöfdes icke några synliga uttryck af tacksamhet, inga yttre föremål, hvarvid hjertats känslor borde sig fästa. J, som vid detta tillfälle afhören mig, som, närmare än jag, varit i tillfälle att bedöma hennes värde, J skolen ej jäfva min röst, då jag yttrar, att hon ännu lever i edra bröst, hon som varit eder mor, eder gemensamma vän, hon som spridde sin själs behag öfver allt hvad henne omgaf, och som ej tröttnade i sin välvilja, så länge hon kunde upptäcka något föremål, som förtjente den. J fordren ej af den, som, vid detta tillfälle, endast är en tolk af edra egna tänkesätt, att nämna för er detta namn, som under nära 40 år utgjort en borgen för eder sällhet. Edra tysta välsignelser hafva redan uppfyllt detta mitt åliggande.

Tillräcklig, och mer än tillräcklig för henne, är denna dyrbara lön hon sig beredt, detta ädla arf hon efterlemnad. Finspongs underhafvande hylla med tacksamma hjertan hennes äminnelse, och för hvad hon danat och gjort, till stället prydnad och

försköning, vittnar naturen sjelf och de lundar som omgifva oss; men nog borde detta ej vara för dem, som burna under hennes eget hjerta, fostrade af hennes vårdande hand, manade till verksamhet och dygd af hennes efterdöme och lärdomar, upphämta hvarje dag den skörd hon beredt, få på en gång skugga af de trån hon satt, och en årfilig tillgifvenhet af dem, hvars vålgörrarinna hon var. De hafva ågnat, dessa fortsarande föremål för hennes kärlek, en vård åt hennes minne, enkel som hennes egna blygsamma anspråk, fördrande ännu en fullbordande hand till sin slutliga prydnad, men tolkande, genom sanningens inskrift, hvad hon var för dem och eder alla.

Och hvad var hon icke för eder — J, hennes barn, som nu här församlade, njutit så många prof af hennes moderliga omvårdnad? J glömmen ej denna hjertats oföränderliga godhet, som aldrig jäfvades, äfven af den strångare men moderliga uppfostringens fordringar; detta otvungna deltagande i edra ungdomliga lekar; detta säkra stöd i bekymmersamma omständigheter; denna ådla förebild uti samhällsumgången och uti den första af dess egenskaper, den, att med bibehållande af eget vårde, tillvinna sig andras vänskap och vålvillja. Med eder har jag icke delat den lyckan, att åtnjuta hennes välgärningar; men jag åger dagligen, vid min sida, den mäktigaste anledning att prisa och välsigna hennes namn. Den skänk hon mig gifvit, det säkra stöd jag, gen-

om henne, vunnit under vandringen i lifvet, jämnar hennes anspråk på mig, med edra, och ställer mig i bredd med eder tacksamhet.

Och hvad var hon icke äfven för eder, J, som vunno hennes tillgifvenhet eller hennes bekantskap. I sitt hus eller i sällskapkretsarne ansedd och vördad, som denna Solens blida budbårserska, hvars namn hon delade, hvilken, med morgonstjernan på sin hjessa, skingrar nattens skuggor och banar vägen för dagens ljusa majeståt, lifvade hon allt med sin blick, och förande glädjen fånglig vid sin sida, såg honom ännu trogen sina bojor, då plågorna, vid aftonen af hennes dagar, hade för alltid kunnat aflågsna honom. Och med denna skapande förmåga, att antingen som deltagande i sällskapsnöjena, eller som ordnande deraf, sprida lif och en gemensam tållan, hos alla som nalkades henne, huru oberoende var icke hennes afsigt af tacksamhet derför? huru främmande för ryktet och berömmet? huru vida skild från denna hvardagliga ton af anmärkningar emot andra, till upphöjande af sig sjelf, och från denna ytliga vänskap, som, sammansatt af luftiga ord, försvinner för den minsta flågt af förändrade omständigheter.

Och för er, hvad var hon icke, J, Finsons inbyggare eller underhafvande, som antingen troget följt hennes fjåt och dagligen skådat hennes hjerta och hennes gerningar, eller som varit föremål för hennes godhet och vårdande uppmärksamhet; eller som hon upp-

sökt uti armodets sköte; eller som hon tröstade uti motgångens tider; eller som hon vårdade under sjuklighetens tillstånd; eller som hon uppmuntrat till nyttig verksamhet; eller hvars bemödanden hon följde med ett upplyst manande bifall, eller hvars sällhet i allmänhet hon aldrig underlät att eftersträfvade? Sågen mig; törhända finnes här ingen, som kände henne, hvilken icke, i någon mån, kan tillägna sig hvad jag, i några spridda drag, här framställt? — Alla skolen J såkert svara, att hon var vård eder kärlek och därför är vård edert minne.

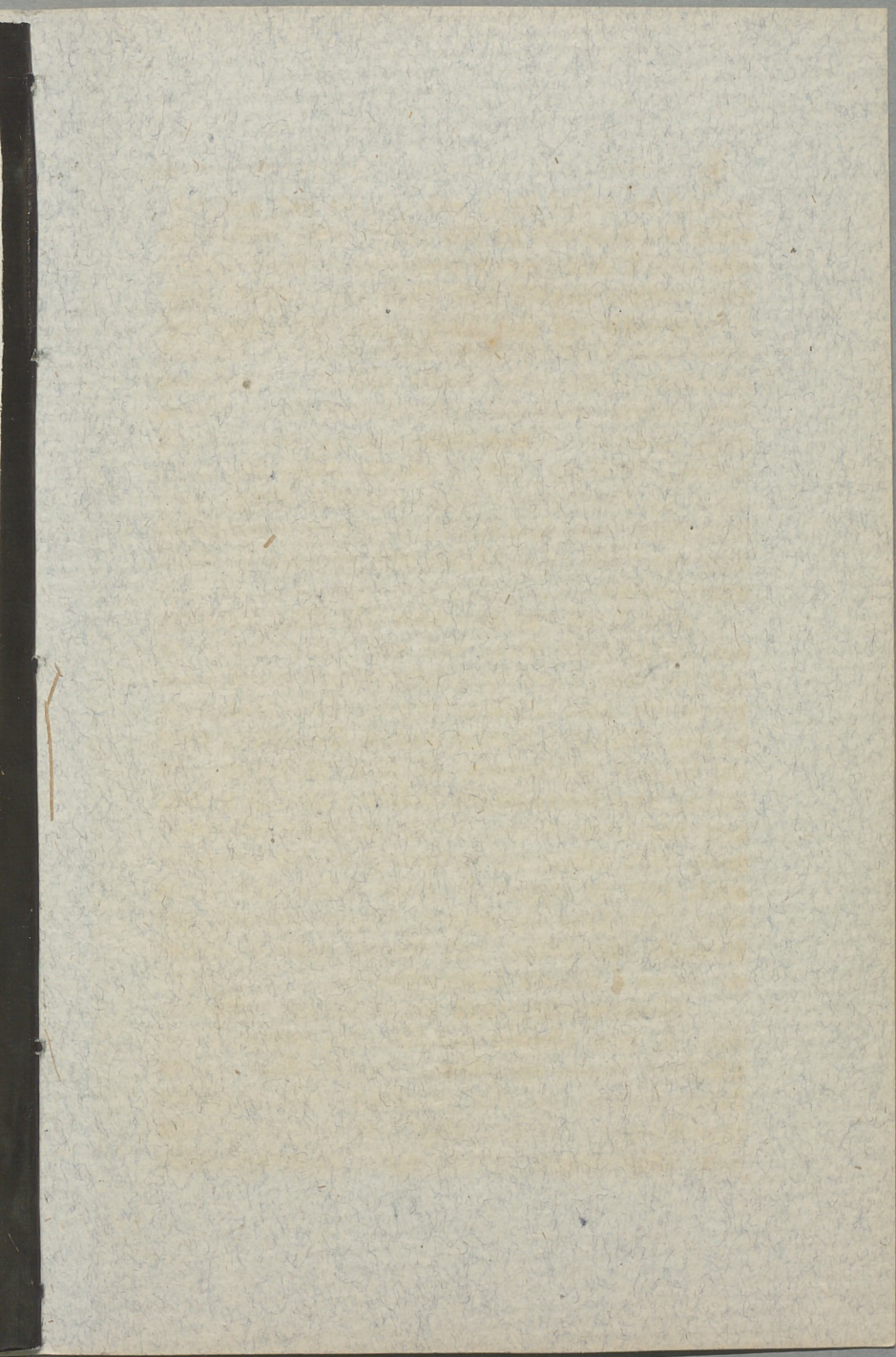
Och hvad var hon icke för dig, du hennes bortgångne Man, vår och eder Far? ty *det* var han, i ordets vidsträcktaste bemärkelse äfven för sina underhafvande, Öfverkammarherren, Friherre JOHAN JACOB DE GÉER, vård att få, för utöfningen af sina tänkesätt, en maka, som fullkomligen delade dem. Den dag, som bår hans namn, borde af hans efterlämnade barn väljas till invigning af den minnesstod, som de ägnat åt hans maka och deras mor. De följa derigenom såkrast hennes eget lämnade efterdöme, och förena tvänne älskade namn i samma äminnelse.

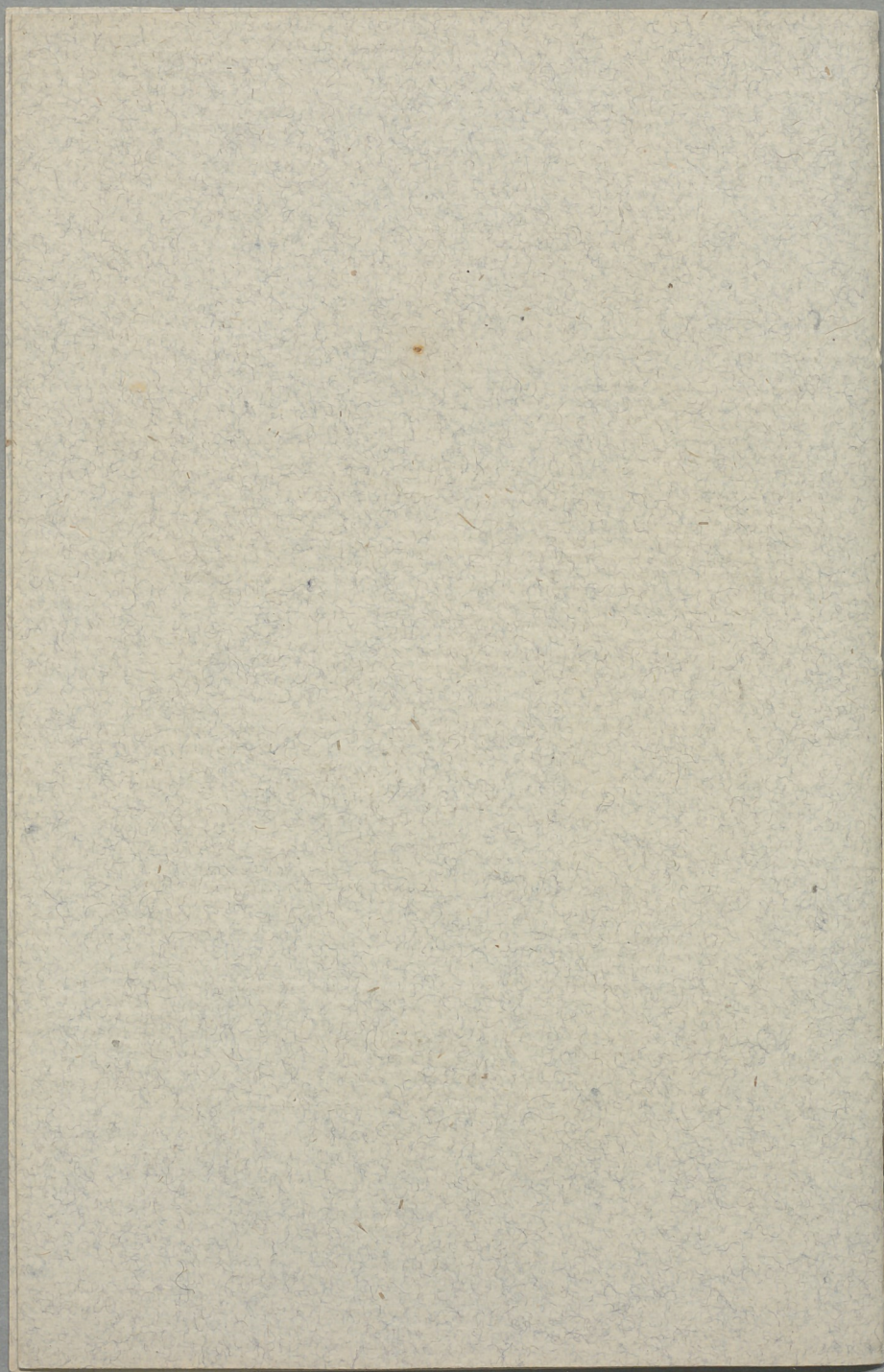
Minnesstoden skall nu aftäckas. Vården den, J, som känden och älskaden henne; J som tillhören denna egendom, der, i nära tvänne århundraden, en för allmänna och enskildta uppoffringar vördad Slägt ej sparat välvilja och välgerningar emot egna underhafvande;

Vården den troget; den skall blifva en borg
för eder tacksamhet, och då den dagligen åter-
kallar i ert minne dens namn, som J icke bö-
ren förglömma; skall den åläggas hennes barn
att blifva för eder, hvad hon för eder var.

Vården den troget; den skall bliva en borg-
för eder tacksamhet, och så den dagligen åter-
kallar i er minne hans namn, som i alla de-
ren försökningar; skall den älskas hennes barn
att bliva för eder, hvad hon för eder var.

www.books2ebooks.eu